

Λέσχη Εργασίας, Αλληλεγγύης & Πολιτισμού: Με αγώνες τιμούμε την Εργατική Πρωτομαγιά!

«Πρωτοπόρα Εργατιά, Κόκκινη Πρωτομαγιά»,
«ΣΥΡΙΖΑ- ΠΑΣΟΚ- Νέα Δημοκρατία, Λιτότητα – Ανεργία- Τρομοκρατία»,
«Οι ιμπεριαλιστές τη γη ξαναμοιράζουν, με των λαών το αίμα τα σύνορα χαράζουν»,
«Λεφτά για τους εργάτες και όχι για φρεγάτες»,
«Αυτό το Κέντρο δεν είναι Εργατικό, είναι πουλημένο και εργοδοτικό»,
«Κομμούνα, Σικάγο, Οκτώβρης, Ισπανία, μια μέρα η Επανάσταση δε θά'ναι ουτοπία»,

μερικά από τα συνθήματα που ακούστηκαν από δεκάδες αγωνίστριες κι αγωνιστές κατά τη σημερινή ανεξάρτητη ταξική συγκέντρωση και πορεία στο κέντρο της πόλης, η οποία για ακόμη μια χρονιά πραγματοποιήθηκε στα Τρίκαλα, μετά από απόφαση που πάρθηκε σε ανοικτή σύσκεψη αγωνιστών και αγωνιστριών, συλλογικοτήτων, εργατικών σχημάτων και πολιτικών οργανώσεων που έγινε προ ημερών.

Μέσα σε ένα τοπίο ανυπαρξίας του τοπικού Εργατικού Κέντρου, στις συγκεντρώσεις του οποίου, είτε πρόκειται για απεργίες (όταν θυμούνται να βάλουν συγκέντρωση...), είτε για την Πρωτομαγιά, δε συμμετέχουν παρά μόνο η διορισμένη από Πρωτοδικείο διοίκησή του, βουλευτές και συνδικαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ, και μια σειρά «επισήμων», η ανεξαρτησία του μαχόμενου κόσμου της εργασίας αποτελεί μονόδρομο και κομβικό στοιχείο της ύπαρξης και παρουσίας του πλέον.

Πιστεύουμε πως αποτελεί καθήκον όλων των ταξικών, πρωτοπόρων, μαχόμενων κομματιών του εργατικού κινήματος, να αποκτήσουν κοινό βηματισμό στους αγώνες του σήμερα και σε αυτούς που θα έρθουν. Είναι η μόνη ελπίδα ώστε να εμπνεύσουν τους εργαζόμενους και τους ανέργους, σε μια στιγμή που κυριαρχεί η απογοήτευση και η απόσυρση από τους δρόμους του αγώνα, παρά την πρωτοπόρο δράση και παρουσία σε απεργίες και πολύμορφες αγωνιστικές κινητοποιήσεις σε όλα τα κοινωνικά μέτωπα.

Σε αγώνες δύσκολους κόντρα στην κυβέρνηση και την εργοδοσία, το κεφάλαιο και τους ιμπεριαλιστές, απέναντι στον πόλεμο, τον φασισμό και τον εθνικισμό.
Κόντρα στον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό, στις «Πανεθνικές ημέρες δράσης» της ΓΣΕΕ, σε λογικές διαχωρισμού των εργαζομένων και «εμφυλίου των φτωχών».

Με την πραγματική ενότητα του κόσμου της εργασίας και της αγροτιάς, των voucher-άδων και των νέων εργαζομένων της επισφάλειας και της νεολαίας της εργασιακής περιπλάνησης, της υποαπασχόλησης, της «μαύρης» κι απλήρωτης εργασίας, της ανεργίας και της μετανάστευσης, των προσφύγων και των ντόπιων.

Στην καθημερινή μάχη της επιβίωσης και της αξιοπρέπειας, στον αγώνα για μια καλύτερη ζωή κι έναν κόσμο δίχως εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Θα συνεχίσουμε να προσπαθούμε για να στοιχηθούν όλο και περισσότερες δυνάμεις, αγωνίστριες κι αγωνιστές, σε ένα σχέδιο ανεξαρτησίας του εργατικού κινήματος από το επίσημο συνδικαλιστικό κίνημα και λογικές κομματικής περιχαράκωσης, το οποίο περιλαμβάνει ενίσχυση των πρωτοβάθμιων σωματείων, δημιουργία σωματείων εκεί που δεν υπάρχουν, δημιουργία κι ενίσχυση εργατικών σχημάτων, συντονισμό

πρωτοβάθμιων σωματείων και συλλογικοτήτων που δραουν στον χώρο της εργασίας και της ανεργίας.

Δεν υπάρχει άλλος δρόμος...